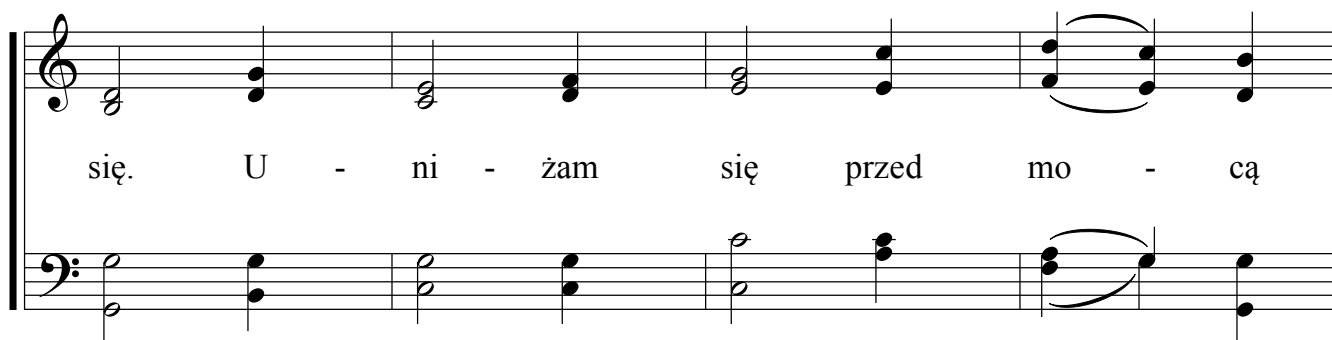

1. U - wiel - biam mi - łość nie - po -

je - tą, co w Zbaw - cy mym o - bja - wia

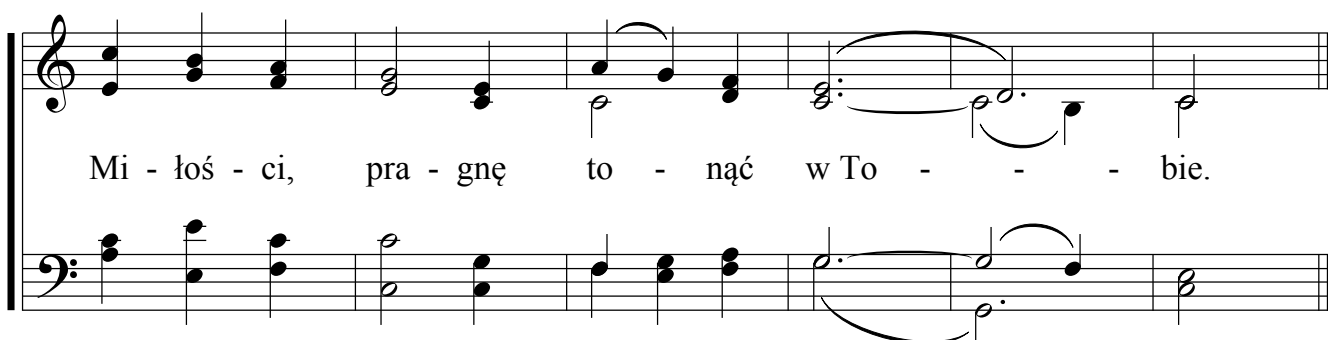
się. U - ni - żam się przed mo - cą

świę - tą, co z pro - chu wy - dźwig - nę - ła

mnie. Już nie chcę dłu - żej dbać o sie - bie.

1. Uwielbiam miłość niepojętą,
co w Zbawcy mym objawia się.
Uniżam się przed mocą świętą,
co z prochu wydźwignęła mnie.
Już nie chcę dłużej dbać o siebie.
Miłości, pragnę tonąć w Tobie.
2. Już mam i wiecznie mieć Cię muszę.
Wiem, żeś Ty kresem moich dróg.
Na łono Twe chcę złożyć duszę,
u Twoich błogo spocząć nóg.
Nie boję się szatańskiej zdrady,
bo idę pewnie w Twoje ślady.
3. Niech w moim sercu pozostanie
wryte, Jezu, imię Twe.
Mą duszę swą miłością, Panie,
napelnij, zniszcz w niej wszystko złe.
Niech będę w Twej miłości stały,
by bił ode mnie blask Twej chwały.
4. Niech cześć Ci odda świat szeroki,
że leczą zawsze grzechu trąd
płynące z Ciebie wód potoki.
Dla grzesznych radość płynie stąd.
Niech swe przed Tobą gną kolana,
niech wielbią wiecznie swego Pana!